A.A. Grapevine

Elveszve és megtalálva

Írta: Tom C. | Cucamonga, Kalifornia

Vizes cipő, pénztárca nélkül és kimerültség — elszánt volt, hogy megmentse a vancouveri utazását.
Üdvözöljük az érzelmi józanságban

Az igazság az, hogy elégedetlennek nyugtalannak, ingerlékenynek, és nagyon fáradtnak éreztem magam. Ennek ellenére követtem a társamat a Grapevine írói workshopra az A.A. Nemzetközi Találkozón Vancouverben. Követnem kellett őt, mert nem volt semmi pénzem, és féltem, hogy ha szem elől tévesztem a tömegben, egyszerre leszek éhes és elveszett is. Nem tudtam felhívni, mert a telefonja nem működött Kanadában. Itt tartottam.
Az előző éjszaka túl kimerült voltam az alváshoz, és azon a reggelen meg kellett szárítanom a vizes cipőmet is, ami még mindig vizes volt, és csak fokozta a szánalmasságomat. Azt gondoltam, jobb lett volna otthon maradnom. De tudtam, hogy a betegségem is azt szeretné, hogy otthon maradjak, hogy elválasszon a józan barátaimtól. Így hát úgy döntöttem, hogy csak ülök és hallgatom az előadókat egy kis ideig.
Hamarosan elkezdtem arra gondolni: talán ezek az előadók magukat hallgatva élvezik, amikor beszélnek. És a Grapevine-nak sem csak azért írnak, hogy átéljék a publikálás örömét. Apránként a vonakodó hozzáállásom elkezdett megváltozni. Az A.A. ismét beütött, mert a három előadó a történetek írásáról beszélt. Nagyon érdekesek és nagyon viccesek voltak. Hitelesek voltak, segítőkészek, és a szív nyelvét beszélték. Várjunk csak egy percet! Most azt akarták, hogy írjak valamit? Micsoda feladat! Oké, szóval elkezdtem gondolkodni. Így kezdődik...
A Vancouverbe érkezést követő 24 órán belül elveszítettem a pénztárcámat. Komolyan, vagy a Fraser-folyón úszott lefelé, vagy az expressz buszon utazott a Brit Kolumbiai Egyetem kollégiumaiból a kongresszusi központba.
Tegnap este tértem vissza a kollégiumi szobámba a sikertelen pénztárcakutatás után az egyetem melletti Wreck Beachről. A dagály elárasztotta a sziklákat, ahol korábban ültem és fotóztam. Az A.A.-s társammal visszarohantunk az 1000 fokos lépcsőn, ami a tengerpartra vezetett. Csuromvizesen, mindenem fájt és szomorú

voltam. Bárcsak kevésbé lettem volna idióta, és cipzáras rövidnadrágot vettem volna. Ott voltam egy másik országban pénztárca nélkül, készpénz nélkül, jogosítvány és hitelkártyák nélkül. Szerencsére az útlevelemet a hátizsákomban hagytam.

Tudtam, hogy össze kell szednem magam. Feltettem azt a kérdést, hogy mit tenne egy felnőtt az én helyzetemben. A következő adandó lépés a hitelkártyáim letiltása volt. Amikor beszéltem az ügyfélszolgálati ügyintézővel, elmondta, hogy ideje nagy részét elveszett hitelkártyák letiltásával tölti. Ez valóban segített a hozzáállásomon. Addig azt hittem, én vagyok az egyetlen, aki elég figyelmetlen ahhoz, hogy elveszítse a dolgait az emelkedő dagályban, de nem így volt. A dühöm nőtt, amikor rájöttem, hogy időpontot kell foglalnom az okmányirodában egy új jogosítvány megszerzéséhez.

A következő lépés az volt, hogy a szándékom középpontjába helyezzem, hogy ez a helyzet nem fogja tönkretenni a nyaralást, amit már majdnem egy éve terveztem. Ez nehezebb volt, mint az anyagi javakról való gondoskodás. Az alkoholizmus az észlelés betegsége is. Átrágtam magam a negativitáson, visszatértem a hálához, elmondtam az imáimat és lefeküdtem aludni. Másnap reggel megint alkoholista gondolkodással ébredtem, így a következő adandó lépés az ima és a meditáció volt. Megittam egy csésze kávét. Felöltöztem és elmentem a találkozóra.

Annak ellenére, hogy másnap ismét elveszítettem az érzelmi józanságomat, újra megtaláltam. Csodálatos hétvégém volt, és rengeteget tanultam az összes gyűlésből és előadóból. És most itt ülök a Grapevine workshopon, és erről az élményről írok, mert bármilyen fájdalmas is volt, kiderült, hogy valójában hálás voltam a megalázó tapasztalatért.

Ez a történet az érzelmi józanságról szól — annak birtoklásáról és elveszítéséről. Szerencsére az A.A. megadta nekem az eszközöket ahhoz, hogy megtaláljam az érzelmi józanságot, miután elveszítettem. A pénztárcámat még mindig nem találtam meg, de az élmény segített felnőni. Az A.A. ismét beütött!

Copyright ©The AA Grapevine, Inc. (2026. november). Engedéllyel újra közölve.